

РЕШЕНИЕ

№ 14105

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **427** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145—чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. З. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение №12671/04.12.2024 г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателят анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Административният орган общо разглежда данните, съдържащи се в издадената от самия него справка, относно състоянието на провинцията, от която произхожда. Същевременно органът не изследва обстоятелството относно местоживееенето му в С. и региона на страната, в който евентуално ще бъде върнат. Твърди се още в жалбата, че административният орган превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС 17 февруари 2009 година по дело С-465/07, съгласно което личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. Административният орган също така при постановяване на решението си не взел предвид, че в множество свои решения ЕСПЧ приема, че отправната точка

при разглеждане на исканията за международна закрила следва да бъдат Женевската конвенция от 1951 г. и Протоколът към нея от 1967 г., които понастоящем до голяма степен са включени в правото на ЕС посредством Квалификационната директива (2011/95/ЕС). Принципът „забрана за връщане“ (non-refoulement) също е реципиран в общностното законодателство. Твърди още, че са налице основателни опасения за живота и сигурността му, ако бъде върнат в С., поради което са налице и предпоставките по смисъла на закона за предоставяне на международна закрила. Моли решението да бъде отменено т.к. същото се явява незаконосъобразно.

В о.с.з. жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв. Я.Г., която поддържа жалбата на посочените в нея основания, като развива подробни съображения по същество на спора.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрк.К., която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата в о.с.з. проведено на 08.04.2025г.

Прокурора по делото дава заключение за основателност на жалбата.

По фактите:

С молба вх.№УП6982/23.08.2024г./л.60/подадена до ДАБ-МС, А. А. З. М., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал от властите в Република Б. закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея. С регистрационен лист рег.№ УП6982/23.08.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – А. А. З. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С..

На 23.08.2024г. А. А. З. е получил срещу подпис копие от Указания рег.№ УП6982/23.08.2024г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег. № рег.№ УП6982/23.08.2024г. А. А. З. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С..

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер А. В.(рег. №УП6982/23.08.2024г.)/л.56/ на чужденец с имена А. А. З.; дата на раждане, пол-мъж; дата на снемане на дактилоскопните отпечатъци - 23.08.2024г.

С декларация А. А. З. е декларирал, че е съгласен да бъде обработвана информацията относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на арабски език, разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег.№ УП6982/03.09.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с А. А. З., от интервюиращия орган на ДАБ-МС-М.Й. на 03.09.2024г. от 10.10 ч. до 11.10 ч. В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и

е подал молба за закрила в Република Б..Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. А. А. З. е предупреден, че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски М. А. и е потвърдил, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява, че живеел в [населено място], обл. Х. с майка му, баща му, четири братя и една сестра.Баща му починал при битов пожар.Заявява, че е учил до пети клас и че е работил в завод за алуминиева дограма./л.40/Съобщава, че не е служил в редовната сирийска армия, не иска да служи като войник.Посочва, че района, в който е живял се управлява от кюрдите и режима и може двете страни да го принудят да служи като войник.Пояснява, че е напуснал С. заради войната и влошената обща обстановка там.Твърди, че няма сигурност, не е спокойно има само проблеми.Бил отвлечан от кюрдите, които изнудвали семейството му за пари и бил държан в плен една седмица.Другата причина поради която напуснал С. е, че не иска да ходи в казармата и неговият район се контролирал от кюрдите и те искат да се бие за тях./л.40/.В интервюто си твърди, че напуснал С. в края на месец юли 2024 г., като нелегално влязъл в Т..Останал там 10 дни в И..След което влязъл в Б., също нелегално.Няколко дни по-късно бил задържан от полицията в С..Твърди, че всичките му роднини в момента живеят в [населено място] и има брат който е в Г., но няма статут.Целта му била Г., но за сега ще остане тук./л.39/ А. А. З. заявява, че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност.Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход.Не е членувал в политическа партия или организация.Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава.Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи.Не е бил член на въоръжена групировка.

Протокол рег.№ УП6982/03.09.2024г./л.38-41/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език –арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в С./л.24-36/.

В писмо от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от А. А. З., като е посочено изрично, че същият не е заплаха за националната сигурност./л.37/Със становище рег.№ УП6982/03.12.2024г./л.23/на М.Й. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №12671/04.12.2024 г. на председателя на ДАБ на А. А. З., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.11-22/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в

решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело C-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справка вх.№МД-02-159/14.03.2025г.,на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 -дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.Решението е връчено на жалбоподателят на 31.12.2024г./л.22/,а жалбата е депозирана на 09.01.2025г. чрез ДАБ,като същата е в срок.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

А. А. 3. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш..

На А. А. 3. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила.

Производството за А. А. 3. се явява образувано с регистрирането на негова молба.Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на А. А. 3. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №12671/04.12.2024г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС.Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

А. А. 3. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.„д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от А. А. 3. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б.„б“ от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на А. А. 3. пред ДАБ - МС във връзка с индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.„в“ от Директива 2011/95/ЕС. От А. А. 3. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поражда у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на А. А. 3. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия А. А. 3. с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на В. за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което сирийският гражданин в настоящият случай не прави. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95/ЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на "д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, липсват доказателства, че изобщо ще бъде мобилизиран. Твърди също, самият той в интервюто си, че кюрдите могат да го принудят да се бие за тях, както и режима, а той не иска да служи като войник. /л.40-41/ Горният анализ сочи, че А. А. 3. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от А. А. 3. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.„е“ вр. чл.15, б.„а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да

се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ ('real risk') не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ ('serious harm') се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.

В решението си административният орган е приел, че за А. А. 3. се доказва специфичен риск за жалбоподателят:

За А. А. 3. не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства такива действия не са предприемани срещу жалбоподателят.

Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка с вх. №ЦУ-1852/27.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС, информацията относно Сирийска арабска република, като е приел, че от информацията в горепосочените справки не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. През периода 1 август 2022 г. - 28 юли 2023 г. в провинция Х. е имало 2735 инцидента със сигурността, регистрирани от А., от които 551 са "битки", 1717 са "насилие с експлозиви/дистанционно насилие", а 467 инцидента са "насилие срещу цивилни". Инциденти със сигурността са регистрирани във всички окръзи на провинцията, като най-голям брой са документирани в Д. С. (901, 19 от които "насилие срещу цивилни"), А. (646, 57 от които "насилие срещу цивилни") и А. (515, 261 от които "насилие срещу цивилни"), а най-малко инциденти (6, три от които "насилие срещу цивилни") са регистрирани в окръг Ас С.. Х. регистрира най-голям брой инциденти със сигурността от всички провинции в С., като в периода 1 август

- 30 ноември 2023 г. 1 077 от общо 4 381 инцидента със сигурността, докладвани в С., са станали в Х., което представлява средно 62 инцидента със сигурността на седмица. През цялата 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (S. N. for H. R., S.) регистрира 231 смъртни случая на цивилни в провинция Х., през 2022 г. цивилните жертви са 224, а в периода август 2022 г. - юли 2023 г. са документирани нови 171 цивилни жертви, 15 от които губят живота си в хода на мигрантско пътуване към Европа. На 29 март 2024 г. най-малко 36-ма души загиват при израелски въздушни удари близо до сирийския [населено място], съобщават информационните агенции. Базираната във В. Сирийска обсерватория за правата на човека (S.) твърди, че целите са оръжейни складове, разположени близо до летището в Х. и използвани от подкрепяната от И. ливанска въоръжена групировка "Х.", а И. не коментира атаки срещу С.. Според "Р." сред загиналите има петима бойци на "Х." при общ брой на жертвите от 38 души, а сирийското Министерство на отбраната съобщава, че цивилни граждани и военен персонал също губят живота си. От информацията в горепосочените справки не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. Посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. От анализа на цитираната информация, въпреки оценяването на положението в страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Инцидентите имат определени цели, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. С Решение от 30.01.2014 г. на СЕС, по дело С-285/12 е дадено тълкуване на член 15, б. "в" от Директива 2004/83, вр. член 2, б. "д" от същата, предполагащо по-свободно приложение и позоваване на понятието "въоръжен конфликт". Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила. Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят не се явява принуден да остане извън държавата си по произход С.. Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци.

В хода на съдебното производство е представена справка от ДАБ, от която е видно, че на 8 декември 2024 г. президентът Б. А. напуска страната. Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци". Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. В. продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните

потребности в провинцията. По същия начин В. продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности. В началото на януари 2025 г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени трансакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С.. Касае за пълна промяна на политическата ситуация в С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната. Според изчисления на В. от 6 март 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на В. и О. от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от В., Р. и К. за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Проучването, проведено в 514 места за вътрешно разселени лица, подчертава, че намеренията за връщане са особено силни в И., като бившите фронтови зони в И. и А. (Х.) са основните дестинации. Въпреки това остават огромни предизвикателства: вътрешно разселените лица посочват липсата на хуманитарна помощ, на работни места и на основни услуги и заплахата от противоположни мини като основни пречки пред завръщането им. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. "В позицията на В. е посочено, че С. се намира на кръстопът - между мира и Войната, стабилността и беззаконието, Възстановяването или по-нататъшната разруха. Сега С. има изключителна възможност да се насочи към мир и народът ѝ да започне да се завръща у дома. В продължение на много години В. настоява да бъдат предприети повече усилия за създаването на благоприятна среда, благодарение на която бежанците и разселените лица да се завърнат у дома. Ето защо настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да могат да се възползват всички. Това означава премахване и/или преодоляване от Сирийските де факто власти на всички нови правни и административни трудности, както и осигуряване на сигурността; значителна хуманитарна помощ и ранна помощ за възстановяване, която да бъде предоставена от държавите донори на завръщащите се лица, на общностите, които ги приемат обратно, и като цяло на районите на действително и потенциално завръщане; и упълномощаване на В. и неговите партньори да наблюдават процеса на Завръщане по граничните пунктове и на самите места, към които хората са избрали да се завърнат. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен

период. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и Гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите.

Процесната справка не се отразява върху изводите на председателят на ДАБ т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции,но като цяло е подобрена сигурността в страната. В тази връзка, въпреки че административния орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че закона е приложен правилно.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, като органа правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **А. А. З.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №12671/04.12.2024г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **А. А. З. М.**, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение №12671/04.12.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия:

